

[Poulsgaard.]

Danmark«. Jeg vedstår gerne det citat, men det er skrevet som privatmand, og det er forslaget om »lex Philip« og ministerløn også. Der er ingen, der skal få mig til at sige, at ministrene får for meget i løn. Men hvorfor kan vi så ikke være ærlige og sige, at de skal have en reel løn? De får den løn, de får, og ikke alle de skjulte tillæg, de får.

Hr. Melchior står her og ruller sig op til de helt store højder: de dygtige ministre skal have disse kæmpegager. Ja, men kendsgerningen er jo, hr. Melchior, at vi ikke har de dygtige ministre. Ministrene i dette land bliver ikke udnævnt efter dygtighed. De bliver udnævnt efter om de har været tro partisoldater. Det er forskellen. Jeg vil altså meget gerne være med til at skære dette folketing ned. Nu skal fremskridtspartiet ikke hænges ud på mine tanker, men sæt de dygtigste ind her, og så er man altså nødt til at give dem en anstændig løn. De kludrehoveder, der har siddet herinde de sidste mange år, får alt for meget.

Så er der nogle, der bebrejder os, at vi nævner de 190 kr. i timen, og hr. Melchior kan ikke regne med de tal. Men de tal holder, hr. Melchior, hvis du tager det, det koster folketinget, alle de ben og alle de frikort og alle de gratis middage, og hvad vi ellers foretager os på skatteydernes regning. Hvis du ganger det ud på en 8 timers arbejdsdag, så kommer du op på 190 kr. i timen. Jeg indrømmer, at der er folk herinde, der arbejder mange, mange timer, og de får måske for lidt. Men der er så sandelig også mange, der ikke laver alt for meget, og de får alt for meget.

Jeg tror, det var hr. Bernhard Baunsgaard, der sagde her, at vi havde snydt os selv for et løntillæg. Gud ske lov, at vi i det mindste har snydt os for det. Så har fremskridtspartiet da gjort en lille smule gavn. Det var jo os, der først og fremmest gik ind for, at der skulle være en ensartet dyrtidsportion. Men altså, hr. Bernhard Baunsgaard, der er intet hyklerisk i dette. Skær dette folketing ned til en fornuftig størrelse, det er et lille land, og så giv dem en ordentlig løn.

Når hr. Chr. Christensen taler så varmt om de offentligt ansatte, så forstår jeg det godt, for det parti, han tilhører, består jo udelukkende af dem. Kendsgerningerne er, at de offentligt ansatte ingenting har at frygte. De stiger og stiger jo i antal. Ved sidste valg skete der godt nok det, at antallet herinde gik en lille

smule ned. Men finansministeren tror jeg da også somme tider læser Finanstidende, og dér kan man jo selv se at til trods for alle de gode løfter om, at man skal holde igen, og at man skal bremse udviklingen af den offentlige sektor, så står der her sort på hvidt, at tallet stiger og stiger.

Jeg ved ikke, hvem det var, men jeg tror, det var hr. Mølgaard, der var inde på, at vi var en lille smule inhabile i denne sag. Ja, folketinget bliver mere og mere inhabilt, jo flere offentligt ansatte vi får herind.

Vi skal heller ikke glemme én ting, vi der sidder herinde: vi er blandt de privilegerede mennesker i dette samfund, vi har fået arbejde – og vi håber for evigt. Der er da ingen, der tvinger jer til at stille op til folketingsvalg, men mig bekendt, så står der, hver gang der er folketingsvalg, 1100 på spring for at komme herind.

En række partier har en partiskat, man afleverer til partiet. Det kunne også godt tyde på, at man fik lidt for meget i løn herinde.

Det korte af det lange er simpelt hen, at i en tid, hvor vi siger til befolkningen: nu skal der spares, så burde vi også selv vise samfundssind. Jeg kan forstå, at der ikke er stort håb om det, men jeg er alligevel glad for de udtalelser, finansministeren kom med om, at man ville se på det – jævnfør det jeg startede med at sige om udtalelsen til Aalborg Stiftstidende. Så er der måske håb om, at det kan blive ændret sådan at vi undgår den dominans, der er i dette høje ting af offentligt ansatte og ansatte i interesseorganisationer

Formanden:

Udtrykket kludrehoved fra talerens side betragter jeg som en almen betegnelse; derfor skal jeg undlade at påtale det.

Finansministeren (Heinesen):

I anledning af hr. Poulsgaards sidste udtalelser er det måske nødvendigt, at jeg præciserer, at der ikke er noget i det af fremskridtspartiet fremsatte forslag, som jeg kan tages til indtægt for, og for så vidt angår hr. Poulsgaards sidste indlæg heroppefra, er der overhovedet intet i den tale, jeg vil vedkende mig nogen del af eller støtte på nogen som helst måde.

Jeg skal svare hr. Poulsgaard på et direkte spørgsmål. Punkt 5 i fremskridtspartiets forslag er hverken aftale- eller overenskomststof.

Når hr. Poulsgaard siger, at politikerne også